ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: Ing. J.B.**, *zastoupeného JUDr. Zdeňkem Stárkem, advokátem, se sídlem Beethovenova 16, 430 01 Chomutov,* proti žalovanému: **Finanční úřad pro Plzeňský kraj**, **územní pracoviště Plzeň**, nám. Českých bratří 8, 301 00 Plzeň, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.1.2015, čj. 278047/15/2301-80543-404726,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 30.1.2015, čj. 278047/15/2301-80543-404726, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 9 228,- Kč, k rukám zástupce žalobce JUDr. Zdeňka Stárka, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I.
Napadené rozhodnutí

Žalobce nenapadl žalobou rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj (dále jen *správce daně*) ze dne 30. ledna 2015, čj. 278047/15/2301-80543-404726. Tímto rozhodnutím správce daně zamítl návrh žalobce na zastavení daňové exekuce na srážku ze mzdy nařízené exekučním příkazem čj. 156926/08/138941/3145 ze dne 9.4.2008 a exekučním příkazem čj. 157166/08/138941/3145 ze dne 9.4.2008. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správce daně

uváděl, že obdržel návrh na zastavení řízení ve věci výkonu rozhodnutí, s odůvodněním, že uplynutím lhůty 20 let od konce roku 1994, tedy dnem 31.12.2014, zaniklo ze zákona právo daňový nedoplatek domáhat. Správce daně uvedl, že u žádného z daňových nedoplatků vymáhaných výše uvedenými exekučními příkazy dosud 20 letá prekluzivní lhůta neuplynula a proto správce daně rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku jeho rozhodnutí.

II.
Žaloba

Žalobce v žalobě tvrdil, že podal návrh na zastavení exekuce nařízené exekučními příkazy, který správce daně napadeným rozhodnutím zamítl. Vydané rozhodnutí je v rozporu se zákonem, neboť správce daně vycházel z nesprávného názoru, že počátek běhu promlčecí i prekluzivní lhůty počíná běžet až dnem splatnosti předepsaných nedoplatků. Žalobce navrhoval, aby krajský soud zavázal správce daně právním názorem o počátku běhu prekluzivní lhůty v souladu s rozhodovací praxí správních soudů a navrhl, aby rozhodnutí správce daně o zastavení daňové exekuce bylo zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III.
Vyjádření žalovaného

Žalovaný k žalobě prvotně uváděl, že podle ust. § 124 zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, domáhá-li se navrhovatel ve správním soudnictví zrušení rozhodnutí vydaného správcem daně, může jej správce daně uspokojit změnou nebo zrušením tohoto rozhodnutí v přezkumném řízení. Přezkumné řízení směřující k uspokojení navrhovatele ve správním soudnictví provede správce daně, který ve věci rozhodl v posledním stupni. Ustanovení o nařízení přezkoumání rozhodnutí se nepoužijí. Již dne 27.4.2015 však žalovaný vydal rozhodnutí o částečném zastavení daňové exekuce čj. 950925/15/2301-80541-402537 zahájené vydáním exekučního příkazu ze dne 9.4. 2008 čj. 157166/08/138941/3145. Daňová exekuce byla částečně zastavena v částce 125,- Kč, když se jednalo o penále k doměřené dani z přidané hodnoty, jejíž původní splatnost nastala v roce 1994, tedy k 1.1.2015 zaniklo právo tento nedoplatek vymáhat, neboť uplynula maximální lhůta pro placení daně ve smyslu § 160 odst. 5 daňového řádu.

Rovněž dne 27.4.2015 žalovaný vydal druhé rozhodnutí o částečném zastavení daňové exekuce čj. 957597/15/2301-80541-402537 zahájené vydáním exekučního příkazu ze dne 9.4.2008, čj. 156926/08/138941/3145. Daňová exekuce byla částečně zastavena v částce 964.569,76 Kč, když pro částku 625.531,76 Kč zaniklo právo vymáhat tyto nedoplatky k 1.1.2014, a to rovněž z důvodu uplynutí maximální lhůty pro placení daně a pro částku 339.428,00 Kč, když k 1.1.2015 zaniklo právo vymáhat tyto nedoplatky, rovněž z důvodu uplynutí maximální lhůty pro placení daně.

Vzhledem k tomu, že žalobce jak v návrhu na zastavení daňové exekuce, tak v samotné žalobě namítal zánik práva vymáhat nedoplatky, jejichž původní lhůta splatnosti uplynula v roce 1993, resp. v roce 1994, a požadoval zastavení daňové exekuce týkající se těchto nedoplatků, má žalovaný za to, že svými uvedenými rozhodnutími o částečném

zastavení daňové exekuce žalobce uspokojil a navrhl, aby krajský soud řízení o žalobě zastavil.

V podání ze dne 26.5.2015 žalovaný doplnil své vyjádření k žalobě a uváděl, že žalobce dne 29.4.2015 podal námitku proti rozhodnutím žalovaného po částečném zastavení daňové exekuce, která byla výše prezentována. O těchto námitkách bude v zákonné procesní lhůtě vydáno rozhodnutí.

Své vyjádření žalovaný doplnil dalším podáním dne 6.8.2015, ve kterém uváděl, že o vznesených námitkách proti rozhodnutí žalovaného již bylo pravomocně rozhodnuto rozhodnutím ze dne 20. července 2015, čj. 1386243/15/2300-11450-402318 a rozhodnutím ze dne 29. července 2015, čj. 1185765/15/2300-11450-402318.

IV.
Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými byly výroky rozhodnutí řádně napadeny (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s).

Při posuzování důvodnosti žaloby vycházel soud z následujících zákonných ustanovení.

Podle § 102 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb. (dále též *daňového řádu, d.ř.*) v odůvodnění rozhodnutí správce daně uvedl důvody výroku nebo výroku rozhodnutí a informaci o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami uplatněnými příjemcem rozhodnutí. Podle § 102 odst. 4 daňového řádu v odůvodnění rozhodnutí, které bylo vydáno na základě dokazování, správce daně dále uvede, které skutečnosti má za prokázané, jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil a o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jak posoudil věc po právní stránce.

Současně soud vycházel ze zákonných ustanovení zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též *s.ř.s.*).

Podle § 62 odst. 1 s.ř.s. dokud soud nerozhodl, může odpůrce (žalobce) vydat nové rozhodnutí nebo opatření, popřípadě provést jiný úkon, jímž navrhovatele (žalobce) uspokojí, nezasáhne-li tímto postupem práva nebo povinnosti třetích osob. Svůj záměr navrhovatele (žalobce) uspokojit sdělí správní orgán soudu a vyžádá si správní spisy, pokud je již soudu předložil. Podle § 62 odst. 1 předseda senátu stanoví lhůtu, v níž je třeba rozhodnutí vydat a oznámit je navrhovateli i soudu; uplyne-li tato lhůta marně, pokračuje soud v řízení. Podle § 62 odst. 4 s.ř.s. soud řízení usnesením zastaví, sdělí-li navrhovatel (žalobce), že je uspokojen. Soud řízení zastaví i tehdy, nevyjádří-li se takto navrhovatel (žalobce) ve stanovené lhůtě, jestliže ze všech okolností případu je zřejmé, že k jeho uspokojení došlo. Podle § 62 odst. 5 s.ř.s. rozhodnutí, opatření nebo úkon podle odst. 1 nabývá právní moci nebo obdobných právních účinků, dnem právní moci rozhodnutí soudu o zastavení řízení.

Při posuzování důvodnosti projednávané žaloby, krajský soud vycházel z obsahu správního spisu, ze kterého ověřil, že Finanční úřad pro Plzeňský kraj dne 30. ledna 2015 rozhodl o zamítnutí návrhu žalobce na zastavení daňové exekuce na srážku ze mzdy nařízeným exekučním příkazem ze dne 9.4.2008, čj. 156926/08/138941/3145 a exekučním příkazem z 9.4.2008, čj. 157166/08/138941/3145. Vzhledem k tomu, že žalovaný se dovolával aplikace postupu, kterým dochází ve smyslu § 62 s.ř.s. k uspokojení navrhovatele ve vazbě na § 124 daňového řádu, vzal soud na vědomí i další skutečnosti, které nastaly po vydání žalobou napadeného rozhodnutí. K těmto skutečnostem náleží vydané rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj o částečném zastavení daňové exekuce ze dne 27.4.2015, čj. 950925/15/2301-80541-402537 ve spojení s rozhodnutím Finančního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 29.7.2015, čj. 1185765/15/2300-11450-402318 ve věci námitky podané žalobcem proti rozhodnutí o částečném zastavení exekuce v předmětné věci. Současně soud vzal na vědomí druhé vydané rozhodnutí žalovaným ze dne 27.4.2015 o částečném zastavení daňové exekuce čj. 957597/15/2301-80541-402537, ve spojení s rozhodnutím téhož Finančního úřadu pro Plzeňský kraj z 20. července 2015, čj. 1386243/15/2300-11450-402318 ve věci rozhodnutí, ve věci námitky podané žalobcem proti rozhodnutí o částečném zastavení exekuce.

Žalobou napadené rozhodnutí o zamítnutí návrhu žalobce na zastavení daňové exekuce je rozhodnutím, které nese zjevné rysy nepřezkoumatelnosti, neboť postrádá konkrétní skutkové podklady pro ověření správnosti vysloveného právního závěru správce daně o nenaplnění zákonných podmínek pro zastavení výkonu rozhodnutí uplynutím doby 20 let v důsledku zániku práva vymáhat daňový nedoplatek po uplynutí absolutní délky lhůty pro placení daně ve smyslu § 160 odst. 5 daňového řádu. Návrh na zastavení daňové exekuce žalobce vázal na vydaný exekuční příkaz ze dne 9. dubna 2008, kterým Finanční úřad v Plzni zahájil vůči němu exekuční řízení pro daňový nedoplatek v souhrnné výši 1.375.564,76 Kč. Exekučním titulem přitom byly dílčí výkazy nedoplatků, kterými byl komplexně tvořen daňový nedoplatek v uváděné výši.

Z důvodů, pro které žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí, není seznatelné, které konkrétní exekuované nedoplatky byly posuzovány z hlediska možné prekluze ve smyslu § 160 odst. 5 daňového řádu. Tento postup správce daně představuje vadu řízení spočívající v porušení ust. § 102 odst. 3 daňového řádu, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé. Tato procesní nedostatečnost byla správci daně zřejmá a promítla se do jeho dalšího postupu, kdy dne 27.4.2015 rozhodoval o částečném zastavení daňové exekuce a kdy následně rozhodoval o žalobcem vznesených námitkách vůči těmto dvěma rozhodnutím.

Tímto následným postupem správce daně v podstatě akceptoval výhrady žalobce, které uplatnil již v projednávané žalobě, kdy se dovolával, aby soud vyslovil právní názor o otázce běhu prekluzivních lhůt u jednotlivých daňových nedoplatků.

Soud však nemohl akceptovat návrh žalovaného, který se dovolával uspokojení žalobce v důsledku následně vydaného rozhodnutí ve věci částečně zastavené daňové exekuce. Tento postup správce daně totiž neproběhl v intencích ust. § 62 s.ř.s. a v konečném

důsledku vydaná rozhodnutí správce daně, kterými žalobce měl být uspokojen, byla vydána v samostatně vedeném řízení a proto také tato rozhodnutí nabyla právní moci samostatně a nikoliv podle ust. § 62 odst. 5 s.ř.s., podle kterého pokud by tato rozhodnutí byla vydána v režimu uspokojení žalobce, nabyla právní moci až dnem právní moci rozhodnutí soudu o zastavení řízení podle § 62 odst. 4 s.ř.s.

Ve smyslu ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a proto ani nemohl činit právní závěry z následných úkonů správce daně, které měly vést k tvrzenému uspokojení žalobce. Vzhledem k tomu, že žalobou napadené rozhodnutí předcházelo podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, ve shodě s § 78 odst. 1 s.ř.s. soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení a podle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. současně vyslovil, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

V důsledku procesního úspěchu žalobce přiznal soud žalobci náhradu nákladů řízení ve shodě s § 60 odst. 1 s.ř.s. Náklady řízení jsou představovány celkovou částkou 9.228,- Kč. Tato částka je představována soudním poplatkem v žádané výši 1.000,-, dále odměnou za dva úkony právní služby po 3.100,- Kč a dvěma režijními paušály po 300,- Kč, když odměna za právní zastoupení byla navýšena o 21% DPH.

P o u č e n í : ***Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.***

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 29. dubna 2016

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kováříková